

Jurisprudentie-bulletin RSJ 2010/4

zie ook www.rsj.nl

<p>Zaaknummer: 10/0132/GA</p> <p>Datum uitspraak: 20 april 2010</p>	<p>Persoonlijke verzorging</p>	<p>Voor verstrekking van koosjere voeding aan klager kon directeur inrichtingsrabbijn om advies vragen. Dat advies was negatief. Gelet daarop is beslissing van directeur om klager geen koosjere maaltijden te verstrekken niet onredelijk of onbillijk. Beroep van directeur gegrond.</p>	<p>Blz. 5</p>
<p>Zaaknummer: 10/0263/GA</p> <p>Datum uitspraak: 13 april 2010</p>	<p>Schade; Tegemoetkoming financieel; Vermissing</p>	<p>Indien bij een gegrondverklarde klacht over vermissing en/of beschadiging van goederen hoogte van schade op eenvoudige wijze vastgesteld kan worden, ligt het voor de hand die schade mee te wegen bij bepaling van tegemoetkoming. In dit geval aannemelijk dat schade van vermissing kleding en koptelefoon hoger is dan door beklagcommissie vastgestelde tegemoetkoming van 25 euro. Beroep gegrond, tegemoetkoming bepaald op 150 euro.</p>	<p>Blz. 5</p>
<p>Zaaknummer: 09/3674/GA</p> <p>Datum uitspraak: 6 april 2010</p>	<p>Post</p>	<p>Controle van geprivilegieerde post alleen toegestaan in aanwezigheid van gedetineerde. Dit geldt niet alleen als geprivilegieerde post inrichting binnenkomt, maar ook bij alle volgende controles. Klagers dossierstukken zijn buiten zijn aanwezigheid op contrabande gecontroleerd. Beklag alsnog gegrond. Nu niet aannemelijk is geworden dat controle verder is gegaan dan controle op contrabande, geen aanleiding voor tegemoetkoming.</p>	<p>Blz. 7</p>
<p>Zaaknummer: 09/3243/GA</p> <p>Datum uitspraak: 31 maart 2010</p>	<p>Telefoon</p>	<p>Privacygebrek bij telefoneren is vaak en langere tijd gesignaleerd. Directeur had daarom zelf initiatief moeten nemen om tot een oplossing te komen. Nu directeur dat heeft nagelaten, is gehandeld in strijd met zorgplicht. Beroep van klager gegrond, geen tegemoetkoming.</p>	<p>Blz. 8</p>
<p>Zaaknummer: 10/1113/SGA</p> <p>Datum uitspraak: 21 april 2010</p>	<p>Schorsing procedureel; Disciplinaire straffen procedureel</p>	<p>Termijn van vier dagen tussen incident en aanzeggen verslag is onredelijk lang. Directeur heeft voor tijdsverloop geen verklaring gegeven. Evenwel geen toewijzing van schorsingsverzoek. Voorzitter heeft daarbij rekening gehouden met ernst van de voldoende aannemelijk geworden strafwaardige gedragingen van verzoeker die tot strafoplegging hebben geleid.</p>	<p>Blz. 8</p>

Zaaknummer: 10/0457/GB Datum uitspraak: 26 april 2010	Motiveringsbeginsel; Plaatsing/overplaatsing extern gelijk regime gelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay	Klager verblijft wegens persoonlijke problematiek op luwteafdeling. Detentiefasering kent bij weigering TR zijn grens bij b.b.i. zonder regimair verlof. Wat betreft persoonlijke problematiek van klager, die ertoe zou dwingen dat hij in eenpersoonskamer verblijft, is niet weersproken dat gedetineerde in b.b.i. zonder regimair verlof in eenpersoonskamer kan verblijven. Beslissing is onvoldoende gemotiveerd. Beroep gegrond en opdracht tot nieuwe beslissing.	Blz. 9
Zaaknummer: 09/3073/TA Datum uitspraak: 21 april 2010	Bewegingsvrijheid afzondering en separatie; Tegemoetkoming financieel	Separatie aansluitend aan afdelingsarrest hangende onderzoek naar betrokkenheid bij drugshandel niet onredelijk, gelet op nadere informatie. Wel onredelijk dat klager in niet gangbare separeerruimte zonder indicatie daarvoor een scheurjurk heeft moeten dragen. Beroep in zoverre gegrond, tegemoetkoming € 85,=.	Blz. 9
Zaaknummer: 10/0530/JZ Datum uitspraak: 28 april 2010	ontvankelijkheid formeel	Overschrijding wettelijke beroepstermijn, die in uitspraak is vermeld. Tevens is beroepsinstantie en adres daarin vermeld. Wet geeft geen mogelijkheid om in bijzondere omstandigheden van die termijn af te wijken. Klager niet-ontvankelijk in beroep.	Blz. 11
Zaaknummer: 10/1172/SJZ Datum uitspraak: 29 april 2010	Ordemaatregel tijdelijke overplaatsing; Ontvankelijkheid materieel	Beslissing van directeur tot tijdelijke overplaatsing van ene naar andere gesloten jeugdzorginstelling is klachtwaardig. Schorsingsverzoek mogelijk. Tijdelijke overplaatsing in belang van veiligheid van anderen en van verzoeker. Afwijzing schorsingsverzoek.	Blz. 11

Zaaknummer:

10/0132/GA

Datum uitspraak:

20 april 2010

Beroepscommissie:

Oostveen, mr. J.J. van

Boone, mr. M.

Balkema, mr. J.P.

Maes, mr. H.M.J.D. (secr.)

Beklagcommissie:

alleensprekende beklagrechtter bij de gevangenis

Vught

Trefwoorden:

Persoonlijke verzorging

Artikelen:

Pbw art. 44

Samenvatting:

Voor verstrekking van koosjere voeding aan klager kon directeur inrichtingsrabbijn om advies vragen. Dat advies was negatief. Gelet daarop is beslissing van directeur om klager geen koosjere maaltijden te verstrekken niet onredelijk of onbillijk. Beroep van directeur gegrond.

Rechtsoverwegingen:

In artikel 44, derde lid, van de Pbw, is bepaald dat de directeur bij de verstrekking van voeding zoveel mogelijk rekening dient te houden met de godsdienst of levensovertuiging van de gedetineerden. Bij het uitvoering geven aan deze bepaling heeft de directeur tot uitgangspunt kunnen nemen dat voor de verstrekking van koosjere voeding aan gedetineerden aan de aan de inrichting verbonden rabbijn wordt gevraagd te adviseren over die verstrekking aan een bepaalde gedetineerde. Onweersproken is dat de inrichtingsrabbijn heeft geadviseerd die koosjere voeding niet te verstrekken aangezien klager niet het

joodse geloof belijdt. Gelet daarop is de beslissing van de directeur, om aan klager die koosjere maaltijden niet te verstrekken, niet onredelijk of onbillijk te achten. Dat maakt dat het beroep van de directeur gegrond moet worden verklaard, de uitspraak van de beklagrechtter moet worden vernietigd en het beklag alsnog ongegrond moet worden verklaard.

Zaaknummer:

10/0263/GA

Datum uitspraak:

13 april 2010

Beroepscommissie:

Vegter, mr. P.C.

Balkema, mr. J.P.

Fiselier, dr. J.P.S.

Maes, mr. H.M.J.D. (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie bij de gevangenis van de locatie Ooyerhoek te Zutphen

Trefwoorden:

Schade; Tegemoetkoming financieel;

Vermissing

Artikelen:

Pbw art. 68 en 71

Samenvatting:

Indien bij een gegrondverklaarde klacht over vermissing en/of beschadiging van goederen hoogte van schade op eenvoudige wijze vastgesteld kan worden, ligt het voor de hand die schade mee te wegen bij bepaling van tegemoetkoming. In dit geval aannemelijk dat schade van vermissing kleding en koptelefoon hoger is dan door beklagcommissie vastgestelde tegemoetkoming van 25 euro. Beroep gegrond, tegemoetkoming bepaald op 150 euro.

Rechtsoverwegingen:

Uitgangspunt is dat de tegemoetkoming bedoeld is voor door een klager ondervonden ongemak en dat voor de vergoeding van geleden schade andere wegen openstaan, zoals een verzoek aan de directeur om de schade te vergoeden dan wel een civiele vordering. Indien bij gegrond verklaarde klachten over vermissing en/of beschadiging van voorwerpen die aan een gedetineerde toebehoren de hoogte van de schade op eenvoudige wijze vastgesteld kan worden, ligt het echter voor de hand om – op verzoek van klager –, de schade mee te wegen bij de vaststelling van de hoogte van de tegemoetkoming. Daarbij dient te worden opgemerkt dat indien de beroepscommissie een verzoek om schadevergoeding in het kader van de tegemoetkoming geheel of gedeeltelijk honoreert bij de vaststelling van de tegemoetkoming, klager (op zijn minst gedeeltelijk) het recht verspeelt om een schadevergoedingsverzoek aan de directeur te doen.

In het onderhavige geval betreft het beklag de vermissing van gebruiksvoorwerpen: kleding en een koptelefoon. Bij dergelijke voorwerpen is het niet gebruikelijk dat gedurende langere tijd aankoop- en/of betalingsbewijzen worden bewaard. Klager heeft duidelijk aangegeven welke voorwerpen hij mist en hij heeft per voorwerp de waarde op een bepaald bedrag geschat. De totale waarde van de voorwerpen is volgens klager € 307,50. De beroepscommissie acht voldoende aannemelijk dat de waarde van de voorwerpen € 25,= te boven gaat en ziet aanleiding om de schade mee te wegen bij de vaststelling van de tegemoetkoming. De tegemoetkoming zal nu het gebruikte voorwerpen betreft, de redelijkheid en billijkheid in aanmerking nemende, worden vastgesteld op een bedrag van € 150,=.

Zaaknummer:

09/3674/GA

Datum uitspraak:

6 april 2010

Beroepscommissie:

Bartelds, mr. J.I.M.W.

Rutten, mr. M.A.G.

Schagen, J.

Bruin, mr. S.A.H. de (secr.)

Beklagcommissie

beklagcommissie bij de locatie De Kruisberg

Doetinchem

Trefwoorden:

Post

Artikelen:

Pbw artt. 36 en 37

Samenvatting:

Controle van geprivilegieerde post alleen toegestaan in aanwezigheid van gedetineerde. Dit geldt niet alleen als geprivilegieerde post inrichting binnenkomt, maar ook bij alle volgende controles. Klagers dossierstukken zijn buiten zijn aanwezigheid op contrabande gecontroleerd. Beklag alsnog gegrond. Nu niet aannemelijk is geworden dat controle verder is gegaan dan controle op contrabande, geen aanleiding voor tegemoetkoming.

Rechtsoverwegingen:

Ten aanzien van onderdeel a.:

Klager heeft op 27 oktober 2009 een zitting van de rechtbank bijgewoond. Vast staat dat de dossierstukken die klager voor die zitting wilde meenemen bij de badafdeling zijn gecontroleerd op de aanwezigheid van contrabande. Voorts is onweersproken dat een groot aantal stukken afkomstig was van klagers raadsman. Post afkomstig van of gericht aan de raadsman is post als bedoeld in de artikelen 36, tweede lid en artikel 37 van de Pbw (zogenaamde “geprivilegieerde post”). Ten aanzien van dergelijke poststukken geldt dat onderzoek daarvan op de aanwezigheid van bijgesloten voorwerpen (contrabande) is toegestaan, maar enkel in het bijzijn van de gedetineerde. Die bepaling geldt niet alleen in de gevallen waarin de

geprivilegieerde post de inrichting binnenkomt, maar ook bij alle volgende controles van die geprivilegieerde post.

Op 27 oktober 2009 zijn klagers dossierstukken op contrabande gecontroleerd en dit is geschied buiten aanwezigheid van klager. Gelet daarop dient het beklag, wegens strijd met het bepaalde in artikel 36, tweede lid, van de Pbw, alsnog gegrond te worden verklaard.

Nu niet aannemelijk is geworden dat die controle verder is gegaan dan controle op contrabande, acht de beroepscommissie de enkele gegrondverklaring in dit geval een voldoende tegemoetkoming en zal er geen financiële tegemoetkoming worden toegekend.

Ten aanzien van onderdeel b.:

Hetgeen in beroep is aangevoerd kan naar het oordeel van de beroepscommissie niet tot een andere beslissing leiden dan die van de beklagcommissie. Het beroep ten aanzien van onderdeel b. zal derhalve ongegrond worden verklaard.

In haar brief van 12 februari 2010 heeft de plaatsvervangend vestigingsdirecteur bericht dat zij door het continue klagen door klager over allerlei zaken, zonder met het personeel in gesprek te gaan, niet bereid is om bij de beroepszaken van klager aanwezig te zijn. De beroepscommissie merkt op dit niet te kunnen begrijpen en te betreuren.

Zaaknummer:

09/3243/GA

Datum uitspraak:

31 maart 2010

Beroepscommissie:

Wild, mr. A.H. de
Woensel, mr. J.M.M. van
Heijs, mr. H.
Dwarka, mr. S.S. (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie bij unit 3 gevangenis BIBA te Den Haag

Trefwoorden:

Telefoon

Artikelen:

Pbw art. 39

Samenvatting:

Privacygebrek bij telefoneren is vaak en langere tijd gesignaleerd. Directeur had daarom zelf initiatief moeten nemen om tot een oplossing te komen. Nu directeur dat heeft nagelaten, is gehandeld in strijd met zorgplicht. Beroep van klager gegrond, geen tegemoetkoming.

Rechtsoverwegingen:

Uit hetgeen in beklag en beroep naar voren is gebracht, wordt aannemelijk dat sprake is van privacygebrek bij het telefoneren. Op de directeur rust de plicht om er voor te zorgen dat ongestoord telefoonverkeer mogelijk is. Uit de inlichtingen van de directeur volgt – zakelijk weergegeven – dat het gedurende de verbouwing niet mogelijk is om veranderingen aan te brengen in de inrichting en dat tevens contact is opgenomen met de telefoonaanbieder. Meer privacy bij het telefoneren kan echter ook bereikt worden door meer eenvoudige maatregelen te nemen. Het lag op de weg van de directeur om zelf ook initiatief te nemen om tot een oplossing te komen, te meer daar het gebrek aan privacy reeds vaak en gedurende langere tijd gesignaleerd was. Nu de directeur zulks niet heeft gedaan, is de beroepscommissie van oordeel dat hij hierin onvoldoende voortvarend te werk is gegaan. Gelet daarop kan worden gezegd dat de directeur in deze heeft gehandeld in strijd met zijn uit artikel 39 van de Pbw voortvloeiende zorgplicht. Het beroep zal daarom gegrond worden verklaard. De beroepscommissie acht geen termen aanwezig om aan klager een tegemoetkoming toe te kennen.

Zaaknummer:

10/1113/SGA

Datum uitspraak:

21 april 2010

Beroepscommissie:

Bartelds, mr. J.I.M.W;
Maes, mr. H.M.J.D. (secr.)

Trefwoorden:

Schorsing procedureel;
Disciplinaire straffen procedureel

Artikelen:

Pbw art. 50, 51 en 66

Samenvatting:

Termijn van vier dagen tussen incident en aanzeggen verslag is onredelijk lang. Directeur heeft voor tijdsverloop geen verklaring gegeven. Evenwel geen toewijzing van schorsingsverzoek. Voorzitter heeft daarbij rekening gehouden met ernst van de voldoende aannemelijk geworden strafwaardige gedragingen van verzoeker die tot strafoplegging hebben geleid.

Rechtsoverwegingen:

Voor zover is verzocht om schorsing van de beslissing om verzoeker voor te dragen voor overplaatsing naar een andere inrichting, geldt dat dit geen beslissing is als bedoeld in artikel 60, eerste lid, van de Pbw. Tegen de overplaatsingsbeslissing van de selectiefunctionaris kan verzoeker een bezwaarschrift indienen en daarbij zijn bezwaren tegen het selectieadvies van de directeur naar voren brengen. Bij de beslissing op dat bezwaarschrift en – voor zover aan de orde – in beroep, zullen die bezwaren van verzoeker worden meegewogen. In het kader van deze procedure kan verzoeker daarom in zoverre niet worden ontvangen in zijn verzoek.

Ten aanzien van de opgelegde disciplinaire straf

stelt de voorzitter voorop dat in het kader van het verzoek om schorsing van de tenuitvoerlegging van een beslissing van de directeur slechts ruimte bestaat voor een voorlopige beoordeling en dat de zaak niet ten gronde kan worden onderzocht en beslist. Aan de orde is daarom slechts de vraag of de beslissing waartegen beklag is ingediend in strijd is met een wettelijk voorschrift, dan wel zodanig onredelijk of onbillijk is dat er een spoedeisend belang is om thans over te gaan tot schorsing van de (verdere) tenuitvoerlegging van die beslissing.

In dit geval is er sprake geweest van een tweetal voorvallen op 15 april 2010. De voorzitter stelt voorop dat de gedragingen van verzoeker op 15 april 2010, zoals weergegeven in het verslag van 19 april 2010, op zich strafwaardige gedragingen opleveren. De vraag is evenwel of de directeur in redelijkheid tot oplegging van de onderhavige disciplinaire straf kon besluiten nu het verslag eerst op 19 april 2010 omstreeks 16.00 uur is aangezegd, zijnde ruim vier dagen na het betreffende voorval.

In artikel 50, eerste lid, van de Pbw, waarin de verslaglegging van feiten die onverenigbaar zijn met de orde of veiligheid in de inrichting dan wel de ongestoorde tenuitvoerlegging van de vrijheidsbeneming is geregeld, wordt geen termijn genoemd waarbinnen het verslag moet worden aangezegd en waarbinnen de directeur op de hoogte daarvan moet worden gesteld. Die termijnen mogen evenwel – naar het voorlopig oordeel van de voorzitter – niet onredelijk lang zijn. De voorzitter zoekt daarbij aansluiting bij de termijn die geldt voor de uitreiking van de mededeling als bedoeld in artikel 58, eerste lid, van de Pbw. Dat betekent dat een verslag onverwijld zou moeten worden aangezegd en dat de directeur onverwijld van het betreffende voorval op de hoogte dient te worden gesteld. De vraag die daarom – nog steeds naar het voorlopig oordeel van de voorzitter – beantwoording behoeft, is of de in dit geval gehanteerde termijn van vier dagen zodanig lang is, dat deze onredelijk moet worden geacht. De voorzitter beantwoordt

die vraag bevestigend, te meer nu de directeur voor die lange termijn geen enkele verklaring heeft gegeven. Vervolgens dient te worden beoordeeld of die onredelijk lange termijn een schorsing van de tenuitvoerlegging rechtvaardigt. Dat is niet het geval. De voorzitter acht die termijnoverschrijding – mede gezien in het licht van ernst van de voldoende aannemelijk geworden strafwaardige gedragingen die tot de strafoplegging hebben geleid – niet zodanig onredelijk lang dat dit tot een toewijzing van het verzoek zou moeten leiden. Het verzoek zal daarom worden afgewezen. Feiten of omstandigheden die het door en namens verzoeker gestelde misbruik van een bevoegdheid door de directeur kunnen onderbouwen, zijn niet aannemelijk geworden.

Zaaknummer:

10/0457/GB

Datum uitspraak:

26 april 2010

Beroepscommissie:

Balkema, mr. J.P.
Rutten, mr. M.A.G.
Fiselier, dr. J.P.S.
Kersten, L. (secr.)

Trefwoorden:

Motiveringsbeginsel; Plaatsing/overplaatsing extern gelijk regime gelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay

Artikelen:

Pbw art. 18; Regeling tijdelijk verlaten van de inrichting art. 20, tweede lid; Regeling plaatsing en overplaatsing van gedetineerden art. 3, vierde lid

Samenvatting:

Klager verblijft wegens persoonlijke problematiek op luwteafdeling. Detentiefasering kent bij weigering TR zijn grens bij b.b.i. zonder regimair verlof. Wat betreft persoonlijke problematiek van klager, die ertoe zou

dwingen dat hij in eenpersoonskamer verblijft, is niet weersproken dat gedetineerde in b.b.i. zonder regimair verlof in eenpersoonskamer kan verblijven. Beslissing is onvoldoende gemotiveerd. Beroep gegrond en opdracht tot nieuwe beslissing.

Rechtsoverwegingen:

De selectiefunctionaris geeft onder meer aan dat klager omdat hij thans wegens zijn persoonlijke problematiek verblijft op een luwteafdeling, niet geschikt is voor overplaatsing naar een b.b.i. zonder regimair verlof en dat klager wegens het feit dat hij TR-weigeraar is niet in aanmerking komt voor detentiefasering. Waar het de detentiefasering betreft, moet gelet op artikel 3, vierde lid, van de Regeling selectie, plaatsing en overplaatsing van gedetineerden worden aangenomen dat de detentiefasering bij weigering van TR zijn grens kent bij een b.b.i. zonder regimair verlof. Waar het de persoonlijke problematiek van klager betreft, die ertoe zou dwingen dat hij in een eenpersoonskamer verblijft, is niet weersproken dat een gedetineerde in een b.b.i. zonder regimair verlof in een eenpersoonskamer kan verblijven.

De op de onder 3.2 genoemde gronden gebaseerde beslissing van de selectiefunctionaris is gelet hierop onvoldoende gemotiveerd. Derhalve dient de bestreden beslissing te worden vernietigd. De selectiefunctionaris zal worden opgedragen een nieuwe beslissing te nemen met inachtneming van deze uitspraak binnen een termijn van twee weken na ontvangst daarvan. De beroepscommissie merkt op dat hierbij rekening gehouden dient te worden met de mogelijkheden om binnen een b.b.i. zonder regimair verlof op een eenpersoonscel te verblijven. De beroepscommissie acht geen termen aanwezig voor het toekennen van een tegemoetkoming.

Zaaknummer:

09/3073/TA

Datum uitspraak:

21 april 2010

Beroepscommissie:

Bakker, mr.drs. F.A.M.

Kortmann, prof.dr. F.A.M.

Schaap-Meulemeester, mr. C.A.M.

Bevaart, mr. E.W. (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie bij FPC Oldenkotte te Rekken

Trefwoorden:

bewegingsvrijheid afzondering en separatie;

Tegemoetkoming financieel

Artikelen:

Bvt art. 34

Samenvatting:

Separatie aansluitend aan afdelingsarrest hangende onderzoek naar betrokkenheid bij drugshandel niet onredelijk, gelet op nadere informatie. Wel onredelijk dat klager in niet gangbare separeerruimte zonder indicatie daarvoor een scheurjurk heeft moeten dragen. Beroep in zoverre gegrond, tegemoetkoming € 85,=.

Rechtsoverwegingen:

a) Vast staat dat op 26 april 2009 aan alle bewoners van klagers afdeling collectief afdelingsarrest is opgelegd, omdat niemand verantwoordelijkheid wilde nemen voor de vondst van een relatief grote hoeveelheid drugs op de afdeling. Er zijn gesprekken met individuele patiënten gevoerd. Op 6 mei 2009 zijn door medepatiënten namen genoemd van mogelijk betrokken patiënten, waaronder die van klager. Om verder onderzoek te kunnen doen, is het afdelingsarrest van laatstgenoemde patiënten op 6 mei 2009 verlengd, waaronder dat van klager. Het afdelingsarrest van de andere patiënten is die dag opgeheven.

Het hoofd van de inrichting heeft in redelijkheid kunnen beslissen het afdelingsarrest van klager te verlengen om verder onderzoek te doen naar zijn betrokkenheid bij drugshandel, waar zijn naam op 6 mei 2009 als zodanig door medepatiënten is

genoemd en eerder geen informatie was gegeven op grond waarvan collectief afdelingsarrest was opgelegd.

De enkele omstandigheid dat klager zijn betrokkenheid van meet af aan heeft ontkend, kan daaraan niet afdoen. Gezien het belang van de handhaving van de orde en veiligheid in de inrichting, moet de inrichting op basis van de haar op dat moment bekende gegevens onderzoek kunnen doen om te achterhalen wie bij drugshandel in de inrichting is of zijn betrokken.

Het beroep zal derhalve ten aanzien van dit onderdeel van de klacht ongegrond worden verklaard.

b) Vast staat dat is beslist een aantal patiënten, onder wie klager, op 12 mei 2009 te separeren. Er was op 12 mei 2009 een tweede, grote hoeveelheid drugs op de afdeling gevonden en de verdenking richting klager van betrokkenheid bij drugshandel was concreter geworden op grond van verklaringen van medepatiënten. Daarbij ging het ook om verklaringen over intimidatie en bedreiging van medepatiënten door klager.

De beslissing om klager op grond van die informatie hangende het verdere onderzoek naar zijn betrokkenheid bij drugshandel te separeren, kon in redelijkheid worden genomen.

Gelet op de stukken en verhandelde ter zitting is voldoende aannemelijk geworden dat klager niet in een gangbare separeerruimte is gesepareerd maar in de isoleerruimte van afdeling I-A, omdat er voor hem geen gangbare separeerruimte beschikbaar was. In de isoleerruimte heeft hij een scheurjurk moeten dragen, omdat dit het beleid is op de betreffende afdeling. Naar het oordeel van de beroepscommissie is het onredelijk en onbillijk dat klager, zonder dat daarvoor een indicatie aanwezig was, een scheurjurk heeft moeten dragen. Niet valt in te zien waarom voor hem daarop geen uitzondering op het beleid van afdeling I-A kon worden gemaakt, nu de enige reden van zijn plaatsing in de isoleerruimte was gelegen in het niet voorhanden zijn van een gangbare separeerruimte.

Het beroep zal derhalve gegrond worden verklaard, voor zover dit ziet op de wijze van tenuitvoerlegging van klagers separatie van 12 mei 2009 tot 29 mei 2009.

Nu de rechtsgevolgen van de bestreden beslissing niet meer ongedaan zijn te maken, komt klager een tegemoetkoming toe. Het hoofd van de inrichting is in de gelegenheid gesteld zijn standpunt hieromtrent te bepalen. De beroepscommissie stelt deze vast op 17 keer € 5,=, derhalve € 85,=.

Zaaknummer:

10/0530/JZ

Datum uitspraak:

28 april 2010

Beroepscommissie:

Jong, mr. B. de
Mulders, M.J.
Slot, prof.dr. N.W.
Piederiet, C.R.M. (secr.)

Trefwoorden:

Ontvankelijkheid formeel

Artikelen:

Wjz art. 29y; Bjj art. 74

Samenvatting:

Overschrijding wettelijke beroepstermijn, die in uitspraak is vermeld. Tevens is beroepsinstantie en adres daarin vermeld. Wet geeft geen mogelijkheid om in bijzondere omstandigheden van die termijn af te wijken. Klager niet-ontvankelijk in beroep.

Rechtsoverwegingen:

Ingevolge artikel 29y Wjz in verbinding met artikel 74, eerste lid, Bjj moet het met redenen omklede beroepschrift uiterlijk op de zevende dag na die van de ontvangst van het afschrift van de uitspraak worden ingediend.

De uitspraak waarvan beroep is op 28 december

2009 aan klager en de directeur toegezonden.

Onderaan deze uitspraak staat vermeld dat klager en de directeur binnen zeven dagen na ontvangst van de uitspraak beroep kunnen instellen bij de beroepscommissie. Daarbij is tevens het adres vermeld. Het beroepschrift dateert van 22 februari 2010 en is op het secretariaat van de Raad ontvangen op 23 februari 2010. In tegenstelling tot klagers stelling, geeft de wet geen mogelijkheid om in geval van bijzondere omstandigheden af te wijken van de zeven dagen termijn.

Klager heeft, gelet op het vorenstaande, niet tijdig beroep ingesteld. Klager kan om die reden niet in zijn beroep worden ontvangen.

Zaaknummer:

10/1172/SJZ

Datum uitspraak:

29 april 2010

Beroepscommissie:

Calkoen-Nauta, mr. J.
Bevaart, mr. E.W. (secr.)

Trefwoorden:

Ordemaatregel tijdelijke overplaatsing;
Ontvankelijkheid materieel

Artikelen:

Wjz art. 29x, 29w, 29o

Samenvatting:

Beslissing van directeur tot tijdelijke overplaatsing van ene naar andere gesloten jeugdzorginstelling is klachtwaardig. Schorsingsverzoek mogelijk. Tijdelijke overplaatsing in belang van veiligheid van anderen en van verzoeker. Afwijzing schorsingsverzoek.

Rechtsoverwegingen:

Op grond van het bepaalde in artikel 29x Wjz kan de voorzitter van de beroepscommissie op verzoek van de jeugdige overgaan tot het schorsen van een

beslissing waartegen een op grond van artikel 29w Wjz ingediende klacht zich richt.

De voorzitter stelt vast dat het met het schorsingsverzoek meegezonden klaagschrift van 23 april 2010 is gericht tegen de beslissing van de directeur van Avenier 't Anker om verzoeker tijdelijk over te plaatsen naar Almata.

Naar het voorlopig oordeel van de voorzitter kan deze beslissing worden aangemerkt als een beslissing tot tijdelijke overplaatsing naar een andere jeugdzorginstelling als bedoeld in artikel 29o, tweede lid, aanhef en onder c, en derde lid Wjz. Tegen een dergelijke beslissing kan op grond van artikel 29w Wjz een klacht worden ingediend.

Verzoeker kan daarom in zijn schorsingsverzoek worden ontvangen.

De voorzitter stelt voorop dat in het kader van het verzoek om schorsing van de tenuitvoerlegging van een beslissing van de directeur slechts ruimte bestaat voor een voorlopige beoordeling en dat de zaak niet ten gronde kan worden onderzocht en beslist. Aan de orde is daarom slechts de vraag of de beslissing waartegen de klacht is ingediend zodanig onredelijk is dat er een spoedeisend belang is om op dit moment over te gaan tot schorsing van de (verdere) tenuitvoerlegging van die beslissing. Naar het oordeel van de voorzitter is dat niet het geval, mede gelet op de inlichtingen van de directeur. Uit die inlichtingen komt duidelijk naar voren dat de tijdelijke overplaatsing wordt toegepast in het belang van de veiligheid van anderen en van verzoeker zelf. Het verzoek zal daarom worden afgewezen.